

[Wilhelm]

det flertal, der står bag ændringsforslaget og bag betækningsbidraget, ikke villet være med til, så det kommer vi ingen vegne med.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er fantastisk generøst af justitsministeren, at han nu her ved tredje behandling, når han får påtvunget en bemyndigelse og et betækningsbidrag, som han ikke har ønsket, pludselig stiller dette flertal over for 3 valgmuligheder og afkræver os besked om, hvilken af de 3 muligheder vi ønsker. Det tror jeg nok at ministeren kunne have fået, hvis han havde stillet os over for de samme muligheder under samrådet i forgårs, men da var der jo ingen muligheder. Da lod det til, at der overhovedet ikke var tekniske muligheder for at opfylde det, som ministeren i lang tid har vidst var et folketingsflertals ønske med hensyn til registreringsoplysninger. Det er ikke rigtigt, som hr. Hagen Hagensen har sagt, at det først kommer ind nu. Disse ønsker blev fremsat allerede under første behandling. De blev også fremsat i spørgsmål fra retsudvalget. Det, der er sket, er, at ministeren har ignoreret dem fuldstændigt og har arbejdet videre med en blanket, som om ønskerne om disse oplysninger aldrig har været fremsat. De har ligget på bordet lige fra første behandling.

Derfor er det ministeren, der har stillet tinget over for en af sine sædvanlige afsluttede kendsgerninger med, at nu ser blanketten altså sådan ud. O.k., det er der ikke noget at gøre ved nu teknisk, men oplysningerne kan indhentes, og de skal indhentes. Det er urimeligt, at ministeren, der ikke levnede nogen som helst muligheder for det i forgårs, nu pludselig tilbyder 3 muligheder og forlanger, at vi vælger mellem dem. Det, der må være afgørende, er hensigten. Ministeren kender flertallets hensigt: disse oplysninger skal lige der, så de er parate, når en fondslovgivning skal formuleres til efteråret. Så enkelt er det.

Hvis ministeren, hvad han ikke plejer, ønsker råd om, hvordan han skal administrere sit område, er jeg ikke i tvivl om, at de partier, der står bag den opfordring, meget gerne vil tage en samtale med ministeren om, hvordan det bedst kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et folketingsflertal har ønsket, at der skal komme nogle yderligere oplysninger ind. Justitsministeren har erklæret sig parat til det, og det er klart, at det er justitsministeren, der administrerer. Han har spurgt, hvilken af de forskellige muligheder der ønskes. Jeg synes ærlig talt, at vi skal holde op med at tale os væk fra hinanden. Vi skal gå til afstemning, acceptere, at justitsministeren kan administrere folketingsflertallets ønsker på en rimelig måde. Diskussionen har i denne tid taget rigelig tid op for os.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har fået svar på det spørgsmål, jeg har stillet om de 3 muligheder, fra hr. Ole Espersen, fra hr. Hans Jørgen Jensen og nu fra hr. Bernhard Baunsgaard, og derfor er jeg klar over, hvordan man ønsker det. At hr. Wilhelm ikke er interesseret i at få sagerne gjort klar, skal jeg ikke beskæftige mig med. Jeg synes, det er ganske naturligt, når et flertal ønsker at give en bemyndigelse, at den pågældende minister så får at vide, hvordan flertallet ønsker at han skal anvende denne bemyndigelse.

Hr. Wilhelm henviste til, hvad der er sagt og ikke sagt i udvalget. Det var engang god tone her i folketinget, at man ikke refererer udvalgmøder. Jeg ønsker i modsætning til hr. Wilhelm at fastholde denne gode tone.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen vedtoges med 86 stemmer mod 72.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af justitsministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 145 stemmer mod 13.